

Діти звіра

Яків Савченко

Дванадцять було їх од Чорного Звіра,
Од Чорного Звіра з бездонних ночей.
Їх косить, їх косить червона Сокира,
Їм смутно всміхаються душі людей.

Родились од Звіра, а тихі як діти,
Як діти уміли б прощать і любить, —
Так Волю Жорстоку не дано стерпіти,
Так їм не судилось між світлими жить.

І тільки посміють із пільми, із ночі,
І тільки посміють в краї голубі, —
Встають непоборно Веління Пророчі
В безумстві сліпому, в безумній злобі.

І тільки посміють шляхами нічними
Вступити в блакитність безмежних доріг,
Підніметься грізно Сокира над ними —
І тихі вмирають під Сонцевий сміх.

І вмерли дванадцять од Чорного Звіра,
І вмерли дванадцять на грані ночей...
...О блиска, о блиска безумно Сокира!
О, журно всміхаються душі людей!..